

[Fogh Rasmussen]

skatningen nu også er til stede i dag på alle områder.

Den særlige historiske baggrund for andelsbeskatningen er jo, at andelsselskaberne i deres oprindelse skulle betragtes som medlemmernes forlængede arm. Virksomhederne havde ikke primært det formål at indtjene et overskud til sig selv, men at være – i hovedsagen jo landmændenes – produktionsvirksomheder. Overskuddet blev udloddet til landmændene efter deres andel i omsætningen, og overskuddet kom på den måde til endelig beskatning hos landmanden.

Vi ved alle sammen, at i de år, der er gået, har andelsbevægelsen ligesom alle andre erhverv i landet udviklet sig, og det gør det rimeligt, at vi i dag tager op til en vurdering, om der så på alle felter stadig er samme begrundelse for den særlige andelsbeskatning som tidligere.

Jeg vil fremhæve én meget markant svagheit ved socialdemokratiets lovforslag, som i sig selv er nok til en afvisning af forslaget. Forslaget tager overhovedet ikke hensyn til de særlige problemer, som andelsselskaber har med at fremskaffe kapital til selskabernes drift. Der er jo i hvert fald den markante forskel på et aktieselskab og et andelsselskab, at aktieselskabet kan gå på børsen og hente risikovillig kapital. Den samme mulighed står ikke åben for et andelsselskab, hvis de bærende og, synes jeg, positive principper i andelsbevægelsen skal bibeholdes.

Derfor er der en klar forskel i mulighederne for fremskaffelse af kapital, som i sig selv begrunder en skattemæssig forskelsbehandling mellem et traditionelt selskab og et andelsselskab. Disse forhold er der overhovedet ikke taget stilling til i socialdemokratiets forslag, og derfor har vi meget nemt ved at afvise forslaget, sådan som det ligger her.

Vi afviser selvfølgelig også forslaget om at ophæve den særlige udlandslempelse. Hr. Stavad kaldte udlandslempelsen for en tilskyndelse til eksport af danske arbejdspladser. Jeg ser snarere udlandslempelsen som et incitament for danske virksomheder til at hjemtjene udenlandsk valuta til Danmark ved at placere virksomhed i udlandet, altså som noget positivt.

Hvis virkelig hensynet til betalingsbalancen optog hr. Stavad så stærkt, kunne hr. Stavad jo med lige så stor ret stille forslag om, at den lempelse, der i dag findes for ind-

komst ved virksomhed i udlandet, kom til at gælde for eksportindtægter tjent i Danmark. Nu ved jeg godt, at det vil hr. Stavad selvfølgelig ikke drømme om at foreslå, men det afslører, at det ikke er hensynet til betalingsbalancen, der optager hr. Stavad så stærkt, men derimod forfølgelse af selskaberne.

Endelig må vi afvise forslaget om at give kommunerne en større andel af selskabsskatteprovenuet – alene af den grund, at det vil forstærke skævhederne mellem kommunerne, for det er jo helt tilfældigt, hvilke kommuner der nu er blevet hjemstedskommuner for de store skattegivende aktieselskaber. Jo større andel kommunerne får af selskabsskatteprovenuerne, desto større skævheder vil der blive mellem de kommuner, der typisk er hjemstedskommuner for selskaber, og de kommuner, som typisk ikke er det.

Vi må altså afvise dette forslag fra socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, der er grund til at takke hr. Fogh Rasmussen for den meget, meget fine illustration af, at jeg havde ret i min påstand om, at de lempelsesregler, vi har i dag, betyder eksport af arbejdspladser. Hr. Fogh Rasmussens konklusion var, at hvis ikke det skulle betyde eksport af arbejdspladser, så skulle man give en tilsvarende lempelse af eksportindtægter fra danske virksomheder. Jeg synes, der er grund til at sige tak til hr. Fogh Rasmussen for, at han illustrerede og dokumenterede mit udsagn på en langt bedre måde, end jeg selv evner.

Rahbæk Møller (SF):

Fra SFs side kan vi støtte, at andelsselskaber inddrages under den almindelige selskabsbeskatning. Vi kan også støtte, at den kommunale andel af selskabsskatten forhøjes. Det sidste har vi selv foreslået flere gange, senest ved forhøjelsen af selskabsskatten i 1985.

Vi kan selvsagt også støtte, at adgangen til udlandslempelse og sambeskatningen med udenlandske datterselskaber ophæves. Det behov, der måske oprindeligt har været for disse bestemmelser, er for længst tilgodeset ved reglerne om dobbeltbeskatning, og i dag betyder de blot, at virksomheder, der lægger